

— A kérdésről eddig pusztán magánbeszélgetésekben volt szó. Én azt hiszem, hogy a várható intézkedésnek gazdasági okai vannak, mert kétségtelen, hogy az óráküzlet életbeléptetése tetemes megtakarítást jelent. Az újításnál az az elv érvényesül, hogy a közönség tovább dolgozhassék a természetes világítás mellett. A mesterséges világítás csökkenéséből németországi becslés szerint Ausztria-Magyarországban körülbelül 56 millió korona megtakarítása lehet számítani. Én

ugyan ezt a számítást tulzottnak tartom.

— Az újítás hatása főképen a magánfogyasztásban lesz érezhető. Az üzletekben egyáltalában nem lesz szükség világításra és jóval kevesebb lesz a fogyasztás a magánházaknál is.

— A közvilágítás is rövidebb ideig fog tartani. Most ugyanis este 6 órakor gyújtják meg a lámpákat. Május elsején tehát hé-órakor. De e tekintetben nagyobb fogyasztási különbség nem fog mutatkozni.

Katonaélet az Isonzó-front mögött.

Érdekes és meglehetően képet fest dr. Böhm János hadapród, a *Berliner Tageblatt* legutóbbi számában az Isonzó-front mögötti életről az alábbiakban:

— Hóval koronázott tengerparti sziklafalhoz mintegy hozzátapad az a kis szlovén falu, mely most ideiglenes otthonunk. A négyszögletes, magasra törő templomtorny gömbölyű, rikító vörös csúcsával olyan, mint a vidéknek csaknem valamennyi tornya. Azt hiszem az ember, hogy mindannyi egyazon építőmester műve. A falu polgári lakossága csak asszonyokból, gyermekekből és agastyánokból áll. Aki férfikorban van, az mind, még a zsupán (bíró) is, a haza szolgálatában áll. Részint formaruhában és fegyveresen, részint valamelyik népfelkelő munkásosztály keretében, vagy végül mint polgári kocsis teljesít szolgálatot a maga járművén. Helyettük most a katonák, akik rövid pihenőre kerültek ide az állóharcra járó fáradalmakból, segítenek a karsztdólinákban található, kis hasznavehető földdarabok megművelésében. Itt-ott szőlő is található a naptól égő sziklaterraszok között. Akit embereink közül ilyen munkára kirendelnek, az készségesen végzi a dolgát, hiszen minden gazda örül, ha néha-néha alkalom kínálkozik rá, hogy gyermekkorától megszokott foglalkozása kissé elfeledtetni vele a rajvonalbeli munkát. Nehogy azt gondolja valaki, hogy a pihenés idejét itt tétlenül vesztegetjük. A fegyver és katonai kiképzés tökéletesítése okából a katonai munkából is kijut a pihenő csapatoknak.

Egy hegykupón például, amely bámulatosan hasonlít a sok harcot látott Plavához, tökéletes védelmi állást rendeztünk be, egészen olyan, amilyen odaát a Plaván van. Egy sötét éjszaka után meg is szállottunk, miközben szomszéd századunk várakozással a támadó gyakorlatot intézett ellenünk.

Nemcsak az itteni táborozásban, hanem kint a harctéren is ugyanez a csapat a szomszédunk. S miként itt, úgy ott is igen szívesen és nagyon jól folyik együttes munkánk. Bosnyák-hercegovinai ezred, de a faj és nyelv különbözősége dacára is, egészen jól megértjük egymást. Vannak köztük törökök, szerbek, horvátok, sőt egy osztag albán önkéntes is és valamennyien megtartották itt is otthoni szokásaikat. A tüzet ők is, mi is, bécsi deutschmeisterek, végtelenül szeretjük. Lobogó láng nélkül meg sem tudnánk lenni. Ahogy egy páran együtt vannak, éjjel vagy nappal, és bármilyen az időjárás, egy-kettőre tüzet raknak, amely mellé guggolva a kezüket melegítik vagy épen szundítanak is egyet.

Erőteljes, egészséges fiúk, szálas legények, egyikük-másikuk jómodu ember a maga hazájában, sok földbirtokkal és nagy nyájakkal. Most kivétel nélkül valamennyien honvéd kötelességüket teljesítik és kiválóan de-

rők, használható katonák. Nagy előszeretettel éneklük egyhangú, de mélyértelmű dalokat tambura-kísérettel. Ezekben a dalokban rögtönözve elmesélik a nap eseményeit és kitűnő jellemzéssel megéneklük parancsnokaikat. Az előénekes a középben ül és előbb minden sort szólóban énekel elő és aztán a többiek ugyancsak maguk alá rakott lábukon ülve, komoly arccal utána éneklük. A mi deutschmeistereink ilyenkor körülállják őket és szinte áhítattal hallgatják ezeket az idegen hangokat, sőt együtt dudolják velük a mélabus, ismétlődő dallamokat.

Mennyire szereti mindkét ezred a zenét, kitűnik abból is, amikor nemrég megegyeztek abban, hogy egyszer „német mise” lesz. A nyomorúságos falusi templomban a szlovén és latin szöveg helyett egyszer német szó és német dallam esendül meg. A szabad órákban szorgalmasan folyt a próba addig, amíg minden vágott. És vasárnap reggel hangos vezényszavak hangzottak a templomtéren. Fesztes léptekkel érkeztek és állottak meg a századok, arccal az istenháza felé. Aztán kisebb csoportokra oszolva, áhítatos szívvel beléptek a templomba. Bármint is iparkodott mindenki, hogy zajjal a hely esendjét lehetőleg föl ne verje, a sok nehéz, patkós csizma mégis szokatlan lármát vert. A díszetlen templom kis hajója csakhamar megtelt ülő, álló, térdeplő bosnyákokkal és deutschmeisterekkel. Nemcsak a ruhájukon, hanem az arcukon is meglátszanak a harc viharai. De nincs harcos katoná, aki szégyelné a foltot, vagy a hevenyészve bevarrt szakadást a formaruháján. Rongyossága dacára is a tisztesség ruhája, melyet gazdagon díszít, mintegy kárpótlásul és ellensúlyozásul, a sok kitüntetés.

Azonközben fönt a kóruson felállott az énekkar. Legények, altisztek, tisztek. Egy bosnyák, gyerekarcú hadnagy körül csoportosulnak. És amikor a szókefűrtű kadett megszólaltatja a poros orgonát, a főhadnagy is felémeli a dirigáló pálcát és megzendül az énekesek iskolázatlan, de erőteljes hangja. Schubert és Haydn hangjai hatalmasan visszhangzanak a szentegyházban s harmóniájuk a nyitott templomajtón keresztül kitódul az utcára, ahol a falu lakossága némán és fődetlen fővel, áhítatosan és hálással hallgatja.

A plébános végzi a ceremóniát, kis parasztfüti a ministránsa, miközben a vén, meghajlott, szürkésörtés egyházi körüljár a hosszú rudra erősített csengős gyűjtőpersellyel. Szívesen adakozik még a legszegényebb katonára is. A mise végén felcsendül a néphimnusz. Hány meg hány gondolat száll elközben vagy gyakorozom a távollba, haza a feleséghez, a családomhoz...

Majd megjelenik egy fehér hajú és fehér szakállas, reszketeg agastyán, papírlappal a kezében. A kisbíró, aki a templom lépcsőzeté-

ről fennhangon olvassa fel Jenő főherceg köszönetét a tengerparti lakosság önfeláldozó készségeért, amellyel az Isonzó-fronton hadseregünket teljes erejéből támogatja. Megelégedett, örömtelt arccal hallgatják a délnyugati front főparancsnokának az üzenetét és mindannyiukat az a forró kívánság tölti el, hogy hadseregünk és népünk összetartása gyűlölt ellenségünk fölött mielőbb dicsőséges diadalra juttasson bennünket.

A török hivatalos jelentés nem említi Trapezunt elesét.

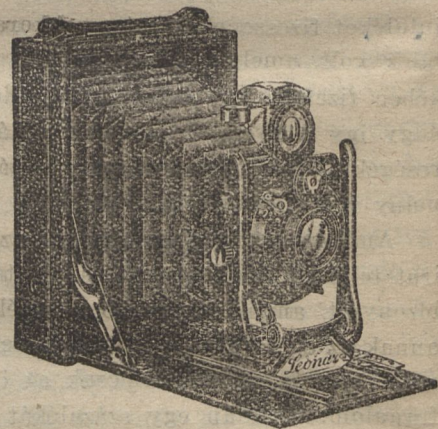
Konstantinápoly, április 20. A Milli-ügy-nökség jelenti:

IRAK-FRONT: A Kut-el-Amarában körülzárt ellenség helyzete válságos. Az élelmezés megkönnyítése érdekében az angol parancsnok eltávolította a polgári lakosságot. A körülzárt sereg azt reméli, hogy repülőgépekről lőszert zsákokkal fognak ledobni.

KAUKÁZUS-FRONT: A Csuk-szaka sz jobbra szárnyán heves csata folyik. Az ellenség előretörését csapataink ellentámadása föltartóztatta. Az ellenség Batum megerősített helyre támaszkodva, hajói tüzelésének támogatásával időről-időre megismétli támadásait a zistavi parti őrség ellen és szárazföldi haderejének megerősítésével az itteni hadműveletekben felülkerekedik.

(A zistavi partvidék Trapezunttól az orosz határig húzódik.)

Fényképezési gépek.

10—500 koronáig Görz és Zeiss lencsékkel. Nagy raktár mindenféle fényképezési cikkekben, — eredeti gyári árakban —

Sandberg Henrik optikai intézet
Szeged, Széchenyi-tér 16.

T. vevőimnek jól berendezett sötét kamrát díjtalanul rendelkezésére bocsátok.

Délmagyarország előfizetési ára Szegeden.

egy évre . . .	24.— kor.
fél évre . . .	12.— „
negyed évre . . .	6.— „
egy hónapra . . .	2.— „

Vidéken:

egy évre . . .	28.— kor.
fél évre . . .	14.— „
negyed évre . . .	7.— „